

1992, har den socialdemokratiske gruppe ingen betænkeligheder ved at afvise Enhedslistens forslag.

Else Winther Andersen (V):

Loven om plejehjemsflytninger har som sagt været i brug siden 1992. Et enigt Folketing ophævede stavnsbåndet, så de ældre kunne skifte kommune, hvis de skulle have en plejehjemsplads eller en anden bolig i en anden kommune. Det var en god ting, vi fik lavet den gang, for det er vel sådan, at ingen her i Folketinget reelt ønsker, at de ældre ikke skal have det bedst muligt, og det synes jeg også man har givet udtryk for.

Men er der nogle virkninger, som ikke har været tilsigtet med denne lov, synes jeg, det er helt fint, at socialministeren melder ud, at hun har et udvalgsarbejde i gang, og hvis der er noget, der skal ændres, må vi selvfølgelig ændre det. Men der skal altså også være en vis tid til, at vi får et erfaringsgrundlag at handle ud fra. Vi kan ikke handle ud fra enkeltsager, som vi undertiden ser i avisen.

Det er i kommunerne, man har visitationspligten eller -retten, og der vil altid være forskelle i niveauet. Dernæst ved vi også godt, at hvis man skal flytte og der er venteliste på plejehjemspladser i den kommune, man kommer til, så er det da logisk, at den, der flytter dertil, ikke kan komme foran de andre.

Venstre afviser dette forslag, som det foreligger, både ud fra, at vi mener, at der skal være et større erfaringsgrundlag, og ud fra, at vi mener, at det er meget vagt og usikkert formuleret. Men der ligger i hvert fald også noget økonomi i det med den måde, man foreslår den mellemkommunale udligning gennemført på, hvis der er tomme pladser på et plejehjem, fordi mange er flyttet til en anden kommune.

Efter det foreliggende afviser vi forslaget.

Stefan G. Rasmussen (KF):

Da vor ordfører på lovforslaget, hr. Bendt Bendtsen, ikke kan være til stede, skal jeg hermed på hans vegne fremføre følgende:

Jeg skal starte med at sige, at den konservative gruppe ikke kan støtte Enhedslistens forslag. Enhedslisten skriver i sine bemærkninger til forslaget, at ældre mennesker ikke har mulighed for at bosætte sig, hvor de ønsker det. Det er simpelt hen forkert, jf. bekendtgørelse nr. 585 af 24. juni 1992, som tager vare på, at ældre og handicappede har ret til ophold på institution

eller til at få anvist en ældreregnet bolig med kommunal anvisningsret i en anden kommune, når de opfylder visse kriterier såsom at have pårørende dér. Der er en bred formulering med forældre, børn eller andre, som den pågældende har nær tilknytning til.

Enhedslisten kender dog denne bekendtgørelse, da man i bemærkningerne skriver, at det drejer sig om en udvidelse af personsikeren i denne gruppe.

Fra konservativ side mener vi, at bekendtgørelse nr. 585 dækker det, som det offentlige skal tage sig af, nemlig ældre og handicappede, og vi finder det rimeligt, at der er nogle kriterier i bekendtgørelsen. En førtidspensionist, der finder en bolig på lige fod med andre, har jo som alle andre muligheden for at flytte, men det er en kendt sag, at Enhedslisten mener, at det offentlige skal tage sig af alt i dette land. Der er jo ingen, der forhindrer hverken ældre eller førtidspensionister i at flytte, hvis de selv finder en bolig i en anden kommune.

Samtidig er der også noget, der hedder kommunal planlægning, men et regelsæt som det, Enhedslisten skitserer, kunne risikere at gå ud over de ældre og handicappede, som pludselig stod og havde et reelt behov. Forslaget kunne reelt også betyde, at en førtidspensionist fik den idé, at man skulle bo nogle år ét sted, hvorefter man ville prøve et nyt sted. Skulle det offentlige betale et nyt indskud, hver gang man ønskede at flytte? Vi skal huske at bruge de ressourcer, som nu engang er til rådighed, de rigtige steder.

Den konservative folketingsgruppe afviser hermed forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Forslagets indhold er at sikre, at ingen, der modtager pension efter lov om social pension, kan forhindres i at flytte på tværs af landets kommunegrænser.

Jeg vil godt rose Enhedslisten for at have gjort sig så megen umage med de historiske studier, at man stort set genfremsetter SF's forslag nr. L 151 fra folketingsåret 1991-92. Jeg var selv ordfører på det og husker det derfor meget tydeligt. Vi overvejer efterhånden, om Enhedslisten skal sættes i bidrag i en faderskabssag, eller om det er ophavsretsloven, vi skal bringe i anvendelse.

Men jeg vil godt sige, som jeg fremførte i den forrige sag, at vi er af den opfattelse, at Enhedslisten også her forfølger for begrænsede mål i stedet for at sætte sig høje mål.